

Chuyện Một Khách Hàng

Tác Giả: Khánh Hoàn

Thứ Năm, 08 Tháng 10 Năm 2009 12:34

Bài viết là chuyện của một khách hàng M, đến cửa báo của báo gia đình. "Báo mà cửa gia đình này thì ăn!". Không biết Minh đã đi đi lại lại bao nhiêu lần khi báo của nhà này.

Đó là một ngôi nhà trông hơi nhếch nhếch và khá cũ, nằm ở phía sau cửa hai cửa sổ so với ngôi nhà khác cùng dãy. Trước cửa nhà, có sân cho một cái cây bóng mát che chắn ánh sáng của mặt trời. Đèn điện khi ngôi nhà về đêm càng tăng vẻ ấm. Khi đi ra cửa ngõ là một đường phố, hai bên trồng hai dãy hoa các loại. Nó chỉ nhìn cho một chiếc xe hơi cũ. Lái xe qua một chút là xe có thể nhìn thấy cảnh hoa. Minh lái đi, nhìn vào cửa ngõ của nhà này lúc ban đêm nên anh thấy ngôi nhà xe trước ngõ, nhìn trước nhìn sau rồi nhìn xuống cây trồng vào quãng cửa báo trước hiên. Về cửa ngõ và ngoái nhìn cửa ngõ xe. Trong khu vực này đêm hôm về hay có bóng người đi lang thang làm chuyện xấu. Đã có nhiều lần anh và anh bạn xuống quảng cáo là báo của nhà này lên lái xe cũ. Quảng cáo của báo Minh đi khắp phố phường ra xe.

Cái cửa ngõ này cửa ngõ có rất nhiều mèo. Chúng hay rình nhau chơi đùa, kêu gào hét có khi nghe thấy tiếng người. Đã nhiều lần Minh báo về phố chúng khi chúng phóng chạy bắt người, có lần suýt té nhào. Báo của nhà này mà phố hơi ồn ào, tiếng mèo thì gi, Minh đâm ra có ác cảm với khách hàng nhà này.

Một đêm trăng sáng, cũng ở nhà này, khi báo xong quay ra cửa ngõ xe, Minh giật mình thấy một bóng người từ cửa ngõ nhà hàng xóm băng rào báo sang. Anh sợ hãi chạy vào cửa ngõ của mình. Người lên xe xong anh mới dám quay nhìn lại bóng người. Anh hơi thở và thấy cửa ngõ khi nhìn ra bóng người là một người đàn bà. Có lẽ bà ta chơi quan tâm gì đến cửa ngõ của Minh, loay hoay làm gì đó dưới một cây râm mát. Đáng vẻ có cảm giác bà ta khi nhìn Minh đoán bà đã khá tuổi. Bà ta là người trong nhà hay người hàng xóm? Hay một người một trí tuệ đầu tư vào? Nếu bà ta là người ngoài mà làm gì báo của nhà này thì nghĩ là người báo m. Anh hơi lo. Vì muốn biết bà ta đang làm gì nên Minh chơi chơi cửa ngõ đi về. Khi thấy bà ta vào hiên nhà nhìn thấy báo của nhà này vào bên trong anh mới yên tâm lái xe đi.

Một lần khác, khi nhìn thấy người sáng, Minh hơi thấy bà già đang cúi húi làm gì dưới một cây thông ở ngôi nhà bên cửa ngõ. Trong đầu anh hơi cảm thấy lên tiếng hỏi: Sao bà già này ban đêm hay sang nhà hàng xóm làm gì?

Lần tiếp theo, cũng khi nhìn thấy người sáng, Minh hơi thấy bà già đang cúi húi ở ngôi nhà đi đi bên kia cửa ngõ. Nếu tiếng hỏi trong đầu Minh càng tăng: Tại sao bà già hay cúi húi ở cửa ngõ hàng xóm vào nhà người khác? Có thể bà già làm đi đầu tư gì ám muội chăng? Mọi ác cảm của Minh đối với bà già càng tăng.

Một ngày kia, khi đi đòi tiền báo, Minh hơi đi ngang qua ngôi nhà này. Lúc này đã hơi mờ tối sáng. Nhìn vào sân nhà, Minh bắt gặp một chiếc ghế ngồi một chiếc ghế gỗ. Anh nhìn thấy xe hơi đi xem.

Một bà già đang ngồi ở sân với nét mặt phúc hậu nhìn vào cửa ngõ. Đây là lần đầu Minh thấy rõ một bà già. Tay bà cầm cái thau nhả nhả, tay kia bắt một con chim ăn trong thau vung vãi xuống sân. Dưới chân bà hàng triệu con chim nào hơi âu, nào bắt, nào chim sẻ và một số chim sẻ, chim quạ nhìn nhau đang lao nhào lúc nhúc chen nhau một cách ăn. Tiếng lũ chim rơi vào một sân đầu đầu nhìn về tiếng kêu trong hàng chúng tạo thành một âm thanh rì rào nghe hơi hay hay. Một vài con có lẽ đã no, hoặc bắt người, xúm lại dưới một cây thông gần sân, đó có một cái hồ nước, chúng uống và vẩy nước lên mình rồi giữ lông giữ cánh một cách thích thú...

Một lát sau, bà già về cái thau không xuống sân rồi bắt vào nhà. Một số chim về cửa ngõ ăn, một số khác dáo dác nhìn theo hàng bà già về phía khu, chờ đợi... Khi bà già trở lại, nhìn về cái

Chuyện Mọt Khách Hàng

Tác Giả: Khánh Hoàn

Thứ Năm, 08 Tháng 10 Năm 2009 12:34

you và nhán láy. Thá rái bà già lái bát đáu cái cái nói nói vái Minh. Minh cũng chá biát đáng nghe mà không hiáu đáng c bao nhiêu. Bà già ham nói chuyện đán muán quên cá viác cho chim ăn. Bà già cá nói và Minh cá má gát đáu, cháng ai cán hiáu ai... Thá mà cuác nói chuyện ván kéo dài ngát hai tiáng. Cuái cùng Minh phái cáng quyát giá tá mác cho bà già ván cháa muán kát thúc cuác nói chuyện...

Hôm sau Minh đem câu chuyện trên ká lái cho các đáng nghiáp nghe. Mát đáng nghiáp nghe xong đáa ra nhán xét:

-Nghe qua tôi nghĩ chác hán bà già này cô đán lám. Tánh ngái già ván áa nói. Chác bà không có con cháu hay bán bè nên mái thám khát nói chuyện đán thá. Và có lá đáu óc bà cũng đã có ván đá nên chá biát nói mà không biát đá ý đán đái táng cáa mình có thu nhán đáng c nháng gì mình nói ra hay không...

Mát ngái khác tiáp lái:

-Đúng! Bà già áy chác hán cô đán lám. Náu không, sao bà ta mái thám khát nói chuyện đán thá? Bà ta phái làm bán vái chim, vái mèo cũng cháng tá đáu đó phán nào rái.

Mát ngái khuyên Minh:

-Anh Minh ái, tá nay tát nhát anh nên tránh bà ta đi! Bà ta báy giá nháng ná đán trác gió, có thá ngã xuáng bát cá lúc nào. Anh mà cá đán đó rái khi có chuyện bát ngá xáy ra cho bà ta, có phái anh có thá đán ra không?

Mát ngái khác lái nói:

-Anh áy khuyên váy là phái đáy. Lá có tên du thá du thác nào đá trò cáp bóc hay làm gì bà ta, náu bát đáng c thá phám không nói làm gì, náu không bát đáng c thá phám, anh sá trá thành mát đái táng báng nghiáp! Ngái ta cá cho là anh hay lui tái vái bà ta vái mác đích thăm dò tình hình anh làm sao cái? Nhát là anh không ránh tiáng Anh, đán vái bà già áy háng giá đá làm gì? Nghe các đáng nghiáp nói lên sá lái hái khi tiáp xúc vái bà già Minh mái giát mình. Ách giáa đáng mang vào cá nhá chái! Tình ngay lý gian, náu nháng chuyện nói trên xáy ra thát anh làm sao khái bá phián phác? Thá là tá đó anh không dám ngáng xe đá xem bà già cho chim ăn hác sẵn sóc máy con mèo náa.

*

Mát đêm vào đáp lá Thanksgiving, Minh tháy á chá anh hay quảng cáo có mát gói gì khá lán. Nhìn ká Minh tháy bên ngoài có kèm mánh giáy đá chá "for Bee Carrier". Minh nghĩ đây là quà Noel cáa bà già táng sám. Cám cái gói lên tháy hái nhá, anh đoán cháng là mát cái áo thun. Vá nhà má ra Minh mái hay đó là nháng bao nylon anh gói báo khi trái máa và mát má thun cát báo háng ngày. Nháng bao nylon đáu còn dùng đáng c nháng má thun thì háu hát đã mác cá, khi đem dùng nó cá đát bát bát búng đầu cá tay. Minh cám tháy vui vui và càng thêm kính mán bà già vá đác tiát kiám. Sá viác mát ngái dám bá tián ra đá nuôi cá đàn chim trái, cá lá mèo hoang không cho phép Minh nghĩ ráng bà già bán xán! Minh đem chuyện áy ká lái vái các đáng nghiáp ai cũng cái.

Rái tát Noel đán, đây là đáp mà khách hàng đác báo hay táng quà cho carrier nhát. Nháng Minh không nhán đáng c quà cáa bà già. Mát đáng nghiáp hái Minh:

- Lá Noel này bà già nuôi chim nuôi mèo áy có táng quà cho anh không?

Minh đáp náa đùa náa thát:

-Táng trong đáp Thanks-giving rái chá táng gì náa!

Anh bán cái rái phê phán:

- Ngái i Tây pháng đôi khi cũng ká thát! Đái vái thú vát, chim chác bà ta ráng rãi nhá váy mà sao đái vái ngái đáa món ăn tinh thán đán cho mình háng ngày bà ta hà tián đán thá nhá?

Các đáng nghiáp nghe cũng chá cái. Rái Minh cũng quên đán câu chuyện gói quà.

Chuyện Mọt Khách Hàng

Tác Giả: Khánh Hoàn

Thứ Năm, 08 Tháng 10 Năm 2009 12:34

*

Tối đêm giao thừa Tết Nguyên Đán Việt Nam, khi vừa quảng tờ báo ở tiệm hiên, Minh bắt gặp nghe tiếng gõ cửa. Minh thấy bà già đứng trong nhà bước ra, tay cầm một cái bao thư, cười gật gật gật gật, run run:

- Happy new year!

Bao thư trên tay bà già chắc hẳn là bao thư "lì xì". Minh hít sâu một hơi và xúc động. Anh không ngờ bà già này lại sâu sắc đến thế! Cái ý nghĩa của nó là một bà già Mọt lại quan tâm đến ngày Tết dân tộc của một người bạn báo anh! Tối khi nọ của một nhà tan, lưu lạc quê người, Minh chấp nhận khi tìm lại được chút hạnh phúc và ngày Tết của quê hương. Đã bao nhiêu năm, không một ngày Tết nào Minh được nghỉ ngơi. Bây giờ đột nhiên Minh được một người "lì xì" vào ngày Tết như thuở còn thơ ấu không xúc động sao được?

Minh đứng sững lại, bà già chậm rãi bước tới gần anh. Bà run rẩy trao cái bao thư cho anh. Anh thấy rõ cái bao thư trên tay bà cũng run bần bật. Bà già nói một tiếng cảm ơn anh đã làm việc tốt. Nhưng lòng này gật gật bà nghe sao hiu hắt quá! Trông bà có vẻ yếu ớt lắm rồi. Minh cầm thư và bà già đã có một vẻ gì rất mong manh. Nghĩ đến chuyện sống một mình của bà anh cảm thấy ái ngại. Tối sao một người đàn ông còn khỏe mạnh như mình lại nhận quà của một bà già như thế? Anh cảm thấy hơi thẹn. Nhưng rồi anh không biết làm sao để diễn tả suy nghĩ của anh. Anh cũng không muốn dùng động từ lâu vì chiếc xe anh đang nắm máy nằm ngoài tầm tay. Lúng túng một chút rồi anh đành đáp ứng cảm ơn bà già mà nhận quà rồi đi.

Về nhà mở bao thư ra Minh thấy một câu chúc năm mới hạnh phúc với tất cả hai người đứng. Anh lại xúc động như tối bàn tay run rẩy của bà già. Ôi, một tâm hồn vất vả, một nỗi cô đơn to lớn của tuổi già, một vẻ mong manh của người đèn cầy trong gió! Anh lại liên tưởng tới những hình ảnh nhều nhều phù sinh của kiếp người. Nhưng suy nghĩ vậy lại vẫn trong đầu óc anh đến tận ngày...

*

Ngày tháng vẫn trôi. Thời gian sau này nhà báo trở về thu tiền khách hàng nên Minh không còn đi đòi nợ nữa. Do đó anh cũng ít khi đi qua nhà bà già vào ban ngày. Một tháng sau, một hôm Minh chợt thấy thấy lũ mèo ít rớt nhau, kêu gào trong vườn nhà bà già như trước. Một số mèo còn đi lang thang ra cửa sổ người lạ, chúng có vẻ ngơ ngác ngáo ngáo... Nhìn lại những người chúng thường gặp trung ăn uống anh vẫn thấy những cái hũ cái tô nhưng không thấy con nào quanh quẩn. Khi thấy anh mỉm cười chào hỏi anh quảng hàng ngày vẫn còn nắm ngón ngang trước hiên nhà bà già. Đó là một hình ảnh rất khác thường. Tối trước lúc nào bà già luôn như tờ báo liếc trong ngày chỉ có một tờ đâu? Có lẽ bà già đi đâu vắng chăng?

Vì tách tò mò, một buổi sáng Minh lái xe đến nhà bà già vào gặp bà vẫn hay cho chim ăn. Anh đưa xe lại, tay cầm một tờ báo bước xuống. Một con chim đậu trên tay anh liếc nhìn cánh bay đi. Anh lại gật gật như những cái hũ cái tô đứng ngơ ngác, đứng thẫn thờ ăn cho mèo và chim chóc quanh đây thì thấy một đống khô rúc, sạch không. Hèn gì lũ mèo trông có vẻ đói khát... Bà già đi đâu rồi, bao giờ bà trở về?

Hôm sau Minh sống sống trước cái tin mới: nhà báo đã chết báo của bà già với lý do "deceased". Minh bàng hoàng xúc động như một người thân.

Nhiều hôm liên tiếp, trong khi đi báo, Minh cứ liên tưởng đến hình ảnh bà già. Thấy trên phố, một khách hàng mà trước đây Minh từng mong cho người đó nghỉ, giờ được toại nguyện, Minh lại thấy buồn mệnh mang...

Cuối tuần, nhân đọc một tờ báo Việt ngữ tôi đọc được một cái tin với tựa đề "Một bà lão chết trong nhà của tuấn hàng xóm mới biết". Bài báo cho biết: "Một bà lão 85 tuổi tên

Chuyện Mọt Khách Hàng

Tác Giả: Khánh Hoàn

Thứ Năm, 08 Tháng 10 Năm 2009 12:34

M..., sng mọt mình s... đã chọt trong nhà mọt tu n m i đ c phát giác. Cnh sát cho bi t, sau nhi u ngày không th y bà lão l y th , ng i đ a th đã h i thăm m y ng i dân g n đó. Lúc đó ng i ta m i đ ý đ n chuy n nhi u ngày r i không th y bà lão cho chim cho mèo ăn. Bà lão này hng ngày v n cho chim ăn, mèo ăn t i sân nhà c a bà. Cũng có ng i nói h c m th y nh có mùi gì khác l . H đâm nghi ng bèn kéo nhau đ n nhà bà lão. Trong nhà đèn v n b t sáng và c TV cũng đang m v i ti ng nói oang oang. Th nhng tr c c a ra vào có c m t đ ng báo ch a m đ c. Hai đ u hiên nhà đ u có lót hai t m m n cũ nh p nhúa dính đ y lông mèo. H b m chuông thì không có ai m c a. Th là h g i c nh sát. Khi c nh sát m đ c c a, ng i ta th y bà già đang ng i đ a ng a trên chi c gh xa lông dáng nh ng i đang ng i xem TV. Trên chi c bàn tr c m t bà có hai cái thau đ ng th c ăn cho mèo và m t tô xúp m i ăn n a ch ng, ph n còn l i đã đ c quánh. Có l bà già đã chọt đã nhi u ngày...".

T khi bà già m t, ngôi nhà y b hoang m t th i gian khá dài. Th nh tho ng m i th y m t vài ng i nào đó đ n lo vi c c t c t a cảnh. Minh cũng không h th y bóng dáng m t con chim h i âu nào xút hi n đó n a. Có chng lâu lâu m i th y th p thoáng vài con mèo có l còn l u luy n n i ăn ch n cũ... Và hng đêm khi đi ngang qua đó, Minh v n hay m ng t ng đ n bàn tay run run c a bà già khi trao cái bao th quà cho anh trong đ p t Nguyễn Đán...